dosar nr.2-24141638-05-3r-29042025 Judecătoria Comrat, judecător V.Hrapacov

D E C I Z I E

13 iunie 2025 mun.Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului Vitalie Movilă
judecătorii Serghei Pilipenco, Dmitrii Fujenco

a judecat în ședință fără participarea părților recursul declarat de reclamantul Buga Iaroslav împotriva încheierii Judecătoriei Comrat sediul central din 28 februarie 2025, cu privire la inadmisibilitatea acțiunii, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, cu privire la anularea actelor administrative nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și 34/19/2-7652 din 02.10.2024 –

C O N S T A T Ă:

1. La 10 decembrie 2024 reclamantul Buga Iaroslav a depus la Judecătoria Comrat acțiunea împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, prin care pretinde: anularea actelor administrative răspunsurile Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și nr.34/19/2-7652 din 02.10.2024.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că de către Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga au fost întocmite acte administrative nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și 34/19/2-7652 din 02.10.2024, conexate într-un dosar administrativ. IP Ceadîr-Lunga a fost ignorat solicitările reclamantului cu privire la: asigurarea legalității unei examinări obiective și imparțiale a circumstanțelor cauzei, în special în partea înlăturării colaboratorilor de poliție și transmiterea dosarului către altă instanță competentă, prezentarea materialelor spre cunoștință, examinarea faptului sustragerii și violenței. Mai mult, autoritatea publică a prezentat organelor ierarhic superioare și altor instituții de stat informație falsă, a tergiversat examinarea cererilor sale, au ascuns faptul săvârșirii infracțiunii de către colegi săi. Luând în considerație că tinde spre restabilirea drepturilor copiilor săi minori, abuzul de serviciu și acțiunile ilegale ale colaboratorilor de poliție, solicită anularea actelor administrative ca fiind ilegale.

În drept acțiunea este întemeiată pe prevederile art.2, 17, 24, 36, 49, 119, 120, 143, 189, 219 Cod administrativ; Constituția R.Moldova; art.27 din Convenția cu privire la drepturile copilului; art.6 CEDO.

2. La 18 decembrie 2024 Judecătoria Comrat sediul central a pronunțat încheierea, prin care reclamantului Buga Iaroslav i-a fost stabilit un termen de 15 zile din momentul primirii copiei de pe încheiere, pentru înlăturarea neajunsurilor sesizate la depunerea

cererii de chemare în judecată, fiind explicat că, în cazul nelichidării neajunsurilor, acțiunea va fi declarată inadmisibilă.

3. La 28 februarie 2025 Judecătoria Comrat sediul central a pronunțat încheierea, prin care a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, privind anularea actelor administrative ale Inspectoratului de Poliție Ceadîr-Lunga nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și nr.34/19/2-7652 din 02.10.2024, din motiv că cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) Cod administrativ, şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată. S-a explicat reclamantului că inadmisibilitatea acțiunii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

4. La 24 martie 2025 reclamantul Buga Iaroslav a depus cererea de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Comrat sediul central din 28.02.2025 cu adoptarea unei noi hotărâri.

În argumentarea cererii de recurs Buga Iaroslav a invocat, că la 11.12.2024 a depus la Judecătoria Comrat cererea de chemare în judecată împotriva IP Ceadîr-Lunga. Cererea a fost depusă prin poșta electronică, cu anexarea materialelor semnate și autentificate cu semnătura electronică calificată. Cererea de chemare în judecată a fost întocmită în corespundere cu cerințele art.211 Cod administrativ și cu respectarea cerințelor art.17[1] CPC. Cerințele reflectate în încheierea instanței de fond din 18.12.2024 sunt ilegale și neîntemeiate. Făcând trimitere la prevederile art.100, 137 CPC, art.28, 33, 72, 97 Cod administrativ, invocă că toate actele au fost întocmite, expediate, primite și semnate în modul prevăzut de lege, aplicarea art.211 CPC este inadmisibilă, dat fiind că instanța și pârâtul aveau posibilitatea de a primi și a face cunoștință cu materialele cauzei. Mai mult, se contestă actele al căror emitent este însăși pârâtul. Aplicarea și trimiterea instanței la prevederile art.212 alin.(1) este neîntemeiată și inadmisibilă. Toate actele au fost prezentate în format electronic în corespundere cu legislația în vigoare. Prin acțiunile ilegale și nemotivate ale reprezentanților MAI a fost încălcată procedura administrativă: încălcarea termenului de examinare, lipsa examinării tuturor chestiunilor abordate, ignorarea circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a probelor, l-au lipsit de posibilitatea de a face cunoștință cu dosarul și de a prezenta probe noi, neindicarea termenului de contestare ș.a. Având probe incontestabile, încearcă să restabilească dreptatea și drepturile sale și ale copiilor săi minori, care au fost încălcate de nenumărate ori de către colaboratorii de poliție, începând cu 06.01.2024.

5. *Participanții au fost notificați despre data examinării recursului și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.*

La 20.05.2025 intimatul Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga a depus referință, solicitând respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond din 28.02.2025.

6. Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud sediul Cahul conclude asupra necesității respingerii recursului declarat de reclamantul Buga Iaroslav, și menținerii încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud sediul Cahul punctează următoarele argumente.

Conform art.241 alin.(3) Cod administrativ, „*pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*", iar potrivit art.195 Cod administrativ, "*procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171*", și potrivit art.218 Cod administrativ "*examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii …*".

Conform art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători …".*

Conform art.241 Cod administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi*", iar potrivit art.207 alin.(1) Cod administrativ, "*dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(2) Cod administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces".*

Conform art.243 alin.(3) Cod administrativ, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris".*

Conform art.242 Cod administrativ*, „recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic".*

Astfel, din actele cauzei rezultă, că încheierea judecătoriei Comrat sediul central a fost emisă la 28 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 martie 2025 (înregistrată la 25.03.2025). Conform avizului de recepție, reclamantul Buga Iaroslav a recepționat încheierea instanței de fond la 24 martie 2025. Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art.242 Cod administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept considerate de recurent pertinente.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art.233, 236, 241 Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

7. Conform prevederilor art.207 alin.(1) şi (2) lit.h) Cod administrativ, „*Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.* (2) *Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: ... cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*".

În conformitate cu art.211 alin.(1) Cod administrativ *„în cererea de chemare în judecată se indică:* ***a)*** *instanța la care a fost depusă;* ***b)*** *numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal;* ***c)*** *numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant;* ***d)*** *denumirea pîrîtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia;* ***e)*** *pretențiile reclamantului;* ***f)*** *circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția;* ***g)*** *enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta;* ***h)*** *datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege”.*

Art.212 alin.(1) Cod administrativ prevede că, „*la cererea de chemare în judecată se anexează:* ***a)*** *copia actului administrativ contestat şi copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură;* ***b)*** *copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică;* ***c)*** *documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit;* ***d)*** *copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces; e) dovada achitării taxei de stat și/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr.213/2023*".

Conform art.213 Cod administrativ, „*dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art.211 alin.(1) şi (2) şi ale art.212 alin.(1), judecătorul stabileşte reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţă, cererea se consideră depusă la data inițială”.*

8. Astfel, instanța de recurs a constatat că, la data de 10 decembrie 2024 Buga Iaroslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, solicitând anularea actelor administrative nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și nr.34/19/2-7652 din 02.10.2024, anexând la cerere următoarele înscrisuri: actul de identitate, pretinsele acte administrative contestate din 02.10.2024 și 23.10.2024, încheierea din 25.11.2024.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat sediul central din 18 decembrie 2024, titularului acțiunii i s-a acordat termen de 15 zile din data recepționării încheierii, cu indicarea exactă a cerințelor pentru înlăturarea neajunsurilor: *în cererea de chemare în judecată se indică circumstanțele de fapt şi de drept pe care reclamantul îşi întemeiază pretenția*; *la cererea de chemare în judecată se anexează copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces*.

Instanța de judecată a menționat că, reclamantul Buga Iaroslav solicită anularea actelor administrative emise de Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga nr.34/19/2-8346 din 23.10.2024 și nr.34/19/2-7652 din 02.10.2024, care, în esență, sunt doar scrisori cu caracter informativ. Reieșind din conținutul cererii, reclamantul nu a indicat circumstanțele de fapt și de drept în temeiul cărora solicită anularea actelor administrative contestate.

Făcând trimitere la prevederile art.167 Cod de procedură civilă, *care stabilesc că copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisuri, vor fi certificate de către parte, pe proprie răspundere, într-un număr egal cu numărul de pîrîți şi de intervenienți, dacă ei nu dispun de aceste acte, plus un rînd de copii pentru instanţă. Copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul,* instanța de fond a reținut că copiile actelor prezentate de reclamant nu sunt certificate în mod corespunzător. Pe final, instanța de judecată a stabilit că Buga Iaroslav urmează să prezinte instanței copiile de pe înscrisuri, certificate în modul stabilit de lege, inclusiv copiile înscrisurilor certificate pentru pârât.

Potrivit avizului de recepție poștală /f.d.15/, reclamantul Buga Iaroslav a recepționat copia încheierii Judecătoriei Comrat din 18 decembrie 2024 la data de 07.02.2025. Nici la expirarea termenului de 15 zile – 24 februarie 2025, nici până la data de 28 februarie 2025 reclamantul Buga Iaroslav nu a înlăturat neajunsurile și nu a informat instanța despre anumite dificultăți sau insuficiență de timp.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat sediul central din 28 februarie 2025, în temeiul art.207 alin.(2) lit.h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Buga Iaroslav.

9. Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Completul de judecată consideră că prima instanța just a ajuns la concluzia că acțiunea formulată de Buga Iaroslav urma a fi declarată inadmisibilă din motivul neînlăturării în termenul acordat de instanță a neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată. Or, analizând probatoriul cauzei, Completul de judecată a stabilit că judecătorul primei instanțe corect a invocat în încheierea din 18.12.2024, că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art.211, 212 Cod administrativ. Iar, în vederea respectării dreptului reclamantului de acces la justiție, acestuia i s-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. La 07.02.2025 încheierea a fost comunicată reclamantului. Completul de judecată constată că termenul acordat de instanță prin încheierea din 18.12.2024 a expirat de drept la 24 februarie 2025, însă încheierea a rămas fără executare.

Din actele aflate la dosar rezultă că Buga Iaroslav nu s-a conformat în mod corespunzător și nu a înlăturat integral neajunsurile admise la depunerea cererii de chemare în judecată, or a omis să prezinte instanței de judecată circumstanțele de fapt şi de drept pe care îşi întemeiază pretențiile, contrar prevederilor art.211 alin.(1) lit.f) Cod administrativ.

Completul de judecată reține că, din conținutul cererii de chemare în judecată și pretențiile invocate de reclamant, nu este clar dacă actele contestate sunt sau nu actele administrative individuale în sensul art.10 Cod administrativ.

Respectiv, în lipa circumstanțelor de fapt şi de drept pe care reclamantul îşi întemeiază pretențiile, instanța de judecată este în imposibilitate de a identifica felul acțiunii și dacă ar fi obligatorie procedura prealabilă. În motivarea acțiunii nefiind făcute careva mențiuni în acest sens.

Prin normele legale adoptate legiuitorului optează pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art.206 alin.(1) din Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

Instanța de recurs reiterează că normele legale ce se conțin în art.211 și 212 Cod administrativ, indică expres, pe de o parte, cerințele ce urmează a fi respectate la depunerea cererii de chemare în judecată de către reclamant, iar pe de altă parte apare obligaţia instanţei de judecată de a soluţiona cauza concretă, dacă persoana care se adresează în judecată respectă normele dreptului procesual pentru o bună şi eficientă examinare a cauzei.

În acest sens, reclamantul Buga Iaroslav urma să indice circumstanțele de fapt şi de drept pe care îşi întemeiază pretențiile, însă indicațiile instanței au fost ignorate de reclamant. Completul de judecată reține că Buga Iaroslav nu a depus diligența necesară în vederea depunerii acțiunii în contencios administrativ și nu a prezentat circumstanțele de fapt şi de drept care în opinia sa confirmă încălcarea unui drept propriu în sensul art.189 alin.(1) și art.17 din Codul administrativ, în termenul acordat de către instanță și nici până la data examinării admisibilității acțiunii.

Suplimentar, Completul de judecată notează că nerespectarea obligației impuse reclamantului de către instanța de fond a condus în mod justificat la sancționarea sa procesuală, confirmând astfel că responsabilitatea revine în întregime reclamantului.

În acest context, Colegiul reține că în cauza Kreuz contra Poloniei (cererea nr.28249/95 par.52) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, articolul 6 par.(1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunţe asupra drepturilor şi obligațiilor sale civile. Astfel, acest articol consacră dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia. Totuşi, în aceeași speţă Curtea a indicat (par.53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut, ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizaţie prealabilă), însă limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanţei dreptului de acces în sine. În acest sens s-a menţionat, că limitarea

accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art.6 par.(1) al Convenţiei, decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim şi există un raport de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul vizat. Aceeaşi logică se poate desprinde şi din cauza Weissman şi alţii contra României (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiţiei şi pe de altă parte interesul reclamanților de a prezenta argumentele lor în faţa tribunalelor naţionale.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul conchide că dreptul la un tribunal, respectiv dreptul de acces la justiţie şi la un proces echitabil, nu este unul absolut, ci poate fi limitat de legislaţie în măsura în care nu duce la negarea acestui drept în vederea realizării procesului de înfăptuire a justiţiei.

În cazul dat, dreptul recurentului de acces la justiție şi la un proces echitabil, nu a fost limitat sau neglijat, doar că s-a solicitat reclamantului la conformarea exigențelor legale, posibilitate pe care acesta a avut-o, însă a omis să execute cu bună-credinţă obligațiile procedurale în termenul oferit, inacțiuni imputabile exclusiv acestuia. Or, chiar şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ţine de obligația părţilor de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiţie (cauza Van Harn contra Germaniei, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), iar omisiunea în realizarea acestei obligații justifică aplicarea sancțiunilor procedurale prevăzute de lege, în cazul dat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

În astfel de circumstanțe, Completul conchide că încheierea contestată a primei instanțe este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea acțiunii a fost determinată just de prima instanță, ca urmare a inacțiunilor recurentului, care nu a înlăturat în termenul oferit neajunsurile determinate de instanța de fond.

În speţă, judecătorul instanţei de fond a invocat corect normele de drept ce impuneau reclamantului obligaţia de a înlătura neajunsurile admise la depunerea acțiunii în contencios administrativ, încheierea contestată corespunde exigențelor legale şi nu este contrară jurisprudenței naționale.

Completul de judecată consideră necesar de a aduce la cunoștință recurentului și prevederile art.207 alin.(4) Cod administrativ, conform cărora declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.f) - h), nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud sediul Cahul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi de a menţine încheierea primei instanţe.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, „*examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: ... respinge recursul*”.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de reclamantul Buga Iaroslav.

Se menține încheierea Judecătoriei Comrat sediul central din 28 februarie 2025, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Buga Iaroslav împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, privind anularea actelor administrative, din motiv că cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute de art.211 alin.(1) lit.f) și 212 alin.(1) lit.d) Cod administrativ și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului Vitalie Movilă

Judecătorii Serghei Pilipenco

Dmitrii Fujenco